

Publicerad 2020-04-17 08:13 av Max Poisé

årstidens förfall

eggande nog finns det på en armlängds avstånd
men ändå ouppnåeligt och förbjudet
det ligger under ytan av helheten
men förbi det skarpa, tydliga och självskrivna

av de smulor jag haft i min handflata
är nog den av dig den sköraste
och det övermålas med en grundfärg
som är så transparent att jag inget längre ser

det är fryst eld som bränner och låter mig
flisas sönder, bit för bit, stund för stund
att jag snart är smulan bredvid dig

betänk allvarets stillastående minut
där vitt bytte plats med svart
när allt kunde ha fyllts med ljus
blandades det sedan rättvist till grått

du står ju där,
kan ta på dig,
men din fysik är inte närvarande
dina blickar ser inte mina bedjande armar
och sommarmorgonen luktar vinter

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten